

THE TIMES: ÉLJEN MAGYARORSZÁG AMIÉRT SZEMBESZÁLLT AZ IMF-EL

A konzervatív brit napilap szerint a gazdasági vajúdas jó részéért a bankok felelnek

A Nemzetközi Valutaalappal (IMF), valamint az Európai Unióval folytatott magyar tárgyalásokról közölt cikket a The Times brit konzervatív napilap hétfői számában.

A felháborodás zajai visszhangoznak Brüsszeltől Washingtonig, Magyarország - akárcsak A majmok bolygója című film rabszolgái - kimondta a tiltott szót, a nemet - fogalmaz a szerző a lap vélemény oldalán szereplő írásának bevezetőjében.

Orbán Viktor nemet mondott az IMF és az EU költségvetési lefaragásokra és megszorító intézkedésekre felszólító követelésire, a képviselők összeomló fizetőeszközökről és fiskális felelőtlenségről beszélve távoztak Budapestről - mutat rá Adam LeBor, aki szerint a forint zuhant, erősödött, majd megint zuhant, az ország azonban kitart.

A lefaragások helyett a kormány adócsökkentéssel, a gazdaság kihéberítésével, valamint az üzleti környezet egyszerűsítésével akar növekedést elérni - olvasható a cikkben. Persze a 2008-ban nyújtott 20 milliárd dolláros mentőcsomag miatt az EU-nak és az IMF-nek joga van tárgyalni Magyarország pénzügyi terveiről. Magyarországnak pedig joga van "fegyvert ragadni", miután a a térség nagy része "gazdasági tarlóvá" változott az IMF segítségével az 1990-es évek elején beindult privatizáció miatt - vélekedik a szerző.

Az író szerint azonban a pénzügyeknél jelentősebb dolog forog kockán: mégpedig a nemzeti szuverenitás, különösen a kisebb országok szuverenitása. "Sorsunkat talán növekvően befolyásolják a globális pénzemberek és a multinacionális intézmények, de én nem emlékszem, hogy bárki is szavazott volna erre a folyamatra, vagy egyáltalán választást kínáltak volna" - fogalmaz.

Véleménye szerint ezek a nemzetek felett álló testületek - a kommunisták háború utáni taktikájával élve - lopva faragják a függetlenséget és a szuverenitást, míg végül senki sem veszi észre, hogy nem maradt belőlük semmi.

Most azonban valaki észrevette - írja cikkében Orbán Viktor miniszterelnökről LeBor, aki szerint a jobbközép Fidesz-kormány vezetőjét

bírálatok érték a sorozatban elfogadott, és ellenzéki vélemények szerint az érintett intézmények függetlenségét sértő törvények miatt. "Budapesten most az a vicc járja, hogy a demokrácia helyét átvette a Viktokrácia" - fogalmaz a szerző. A cikk szerint ugyanakkor lehetséges, hogy épp egy "Viktátorra" van szükség az IMF-fel és az EU-val szemben.

Magyarországon a parlament elfogadta a bankadóról szóló törvényt - emlékeztet a szerző, aki szerint az európai pénzügyi körök most attól tartanak, hogy a szomszédos országok hamarosan követik a magyar példát. A bankadó megérdemelt - vélekedik az író. Megjegyzi: Magyarország gazdasági vajúdásának jó részéért a bankok felelnek, a kölcsönök elképesztő arányát, 70 százalékát külföldi valutában, többségében svájci frankban adták ki.

Szóval éljen Magyarország, amiért szembe szállt a Nemzetközi Valutaalappal és az Európai Unióval - írja a szerző. "1956-ban a magyarok felkeltek a szovjet elnyomás ellen, remélve hogy láncreakció indul be. Ez nem történt meg, de Magyarország lázadása a kapitalista despotákkal szemben ezúttal talán szikrát gyújt" - olvasható a cikk végén.

Der Standard:

Disznóság, amit az IMF csinál

A románoknak a hiány megduplázását is elnézik

Kettős mércét alkalmaz Magyarországgal szemben a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és az Európai Unió, s így akarnak példát statuálni a többi uniós államnak, írta szombati számában a Der Standard osztrák balliberális napilap. A szerző idézte Oliver Stockot, a Handelsblatt című német üzleti lap volt bécsi és kelet-közép-európai tudósítóját, aki szerint a nemzetközi hitelezők Magyarországot megfelelőnek tartják arra, hogy példát statuáljanak vele. Ha csak megközelítőleg is helyes Stock elmélete, akkor az EU és az IMF magatartása igazán nagy disznóság, jegyezte meg a cikk írója. Mindeközben tegnap kiderült, az IMF igazgatótanácsa a hét végén jóváhagyta Romániának az államháztartási hiánycél felpuhítását. A román kormány és az IMF eredetileg abban állapodott meg, hogy Románia a hazai össztermékhez képest 3,6 százalékos államháztartási hiányt céloz meg. Az idei célt már tavaly ősszel 5,9 százalékra emelték, s most tovább enyhítették a követelményt 6,8 százalékra. Ismert, az IMF ragaszkodik ahhoz, hogy hazánk hiánya az idén 3,8 százalék alatt legyen.

[Ide kattintva olvashatja a teljes cikket](#)

Szajlai Csaba

GAZDASÁGI SZABADSÁGHARCRA ÍR A WALL STREET JOURNAL

Gazdasági szabadságharcról van szó, így nyilatkozott a Wall Street Journalnak a kormány egyik vezető tisztviselője. A pénzügyi körök meghatározó lapja az Orbán kormány és az IMF közötti tárgyalások utáni kialakult helyzetet elemzi.

A név nélkül nyilatkozó politikus a nemzetközi szervezetekkel folytatott tárgyalások megszakadása után úgy fogalmazott: az ország a döntéssel visszanyerheti pénzügyi függetlenségét.

Magyarország lázadása nem várt fejlemény az IMF és az EU vezetői számára, értékeli a cikk szerzője, akik más országokban, mint például az adósságválságba sodródott és több százmilliárd euróval megmentett Görögország esetében éppen a megszorító intézkedések betartását próbálják elérni.

Nagyon fontos precedenst teremthet a magyar kormány döntése, nyilatkozta Mark Weisbrot, az amerikai Gazdasági és Politikatudományi Kutatóintézet központjának igazgatója. A washingtoni pénzintézettel szemben kritikus közgazdász elmondta, hogy az IMF-nek rugalmasabban kellene kezelnie politikáját és több racionalitást kéne ezekbe belevonni.

Az jár jól, aki tesz az IMF tanácsaira

A Nobel-díjas közgazdász lerántja a leplet a nemzetközi pénzüzetek több országban már csúfosan megbukott módszereiről

További takarékosagra szólít fel a Nemzetközi Valutaalap honlapján tegnap megjelent elemzés Kelet-Európában. Az utóbbi két évtized tapasztalatai azonban a Világbank egykori vezető közgazdásza, a Nobel-díjas Joseph Stiglitz szerint azt mutatják: azoknak az országoknak sikerült egy válság után fenntartható fejlődési pályára állniuk, amelyek nem fogadták meg a nemzetközi pénzüzetek tanácsait.

A Nemzetközi Valutaalap (IMF) honlapján megjelent elemzés szerint kiegyensúlyozott költségvetési politikára és a bérek visszafogására van szükség a kelet-európai térségben. Az IMF szakértői állítják, továbbra is a takarékoság kell legyen a fő szempont, mert a gazdasági növekedés időszakában a kis költségvetési többlet már nem elég, nagy többletre kell törekedni. Ugyanakkor elismerik azt, hogy a belföldi kereslet továbbra is gyenge lesz a közeljövőben ezekben az országokban, mivel a fogyasztók visszafogják kiadásait. Növekedést így csak az export bővülése hozhat.

A szakemberek egy része szerint viszont a térség országainak akkor van esélyük visszatérni a fenntartható fejlődési pályára, ha nem fogadják meg az IMF tanácsait. Ezek a javaslatok ugyanis még egyetlen országnak sem segítettek a felzárkózáshoz az utóbbi két évtizedben. Az IMF és a Világbank által képviselt neoliberais gazdaságpolitika legfőbb bírálói között megtaláljuk a Világbank egykori vezető közgazdászát is. Joseph Stiglitz Nobel-díjat kapott azért, mert bebizonyította: a piacok nem úgy működnek, ahogy az a tankönyvekben írva van. Stiglitz még friss Nobel-díjasként figyelmeztetett arra, hogy bármilyen országba is megy az IMF és a Világbank, négy dolgot követel. Az első a privatizáció, amit a közgazdász csak „korrupciózációnak” nevezett. Az érintett országok vezetői ugyanis a nemzetközi pénzüzetekre hivatkozva boldogan eladták a közmüvállalataikat. A szemük tágra nyílt a boldogságtól arra a lehetőségre, hogy tíz százalékot utalnak át svájci bankszámláikra az állami vállalatok árából elengedett összegből. A második a pénzpiaci liberalizáció, ami elvben megnyitja az utat a tőke ki- és beáramlása előtt. Az országok többségében azonban csak spekulatív tőke jött be, majd a gondok első jeleire a tőke menekült. Ennek a kiáramlásnak a leállítására az IMF a kamatszint emelését követeli, ami viszont megfojtja a termelést. A

harmadik a teljes árliberalizáció, ami olyan mértékű áremelkedéseket hoz, hogy az törvényszerűen társadalmi robbanáshoz vezet. A negyedik pedig a piacok megnyitása a fejlett országok előtt. Stiglitz szerint ez az ópiumháborúk filozófiáját idézi, amikor a nyugati nagyhatalmak ágyúkkal nyitották meg a piacokat. A Nobel-díjas közgazdász azóta is kampányol a neoliberális politika ellen, amely szerinte megbukott. Számos példával igazolta, hogy csak azok az országok tudtak fenntartható fejlődési pályára állni, amelyek nem fogadták meg az IMF tanácsait. Ezt tette Dél-Korea a 98-as válság után, amikor az IMF a lapkagyártás leállítására szólította fel. A 90-es években az afrikai országok közül csak Botswana kerülte el a nemzeti jövedelem zuhanását, mert elküldte csomagolni az IMF szakértőit. Az utóbbi évtizedben pedig a kelet-ázsiai országok közül azok tudták a legstabilabb fejlődést felmutatni, amelyek erős állami szerepvállalásra és a szegénység felszámolására összpontosítottak.

Stiglitz tegnap az ausztráliai Gazdasági Fórumon fejtette ki nézeteit. Felhívta a figyelmet arra, hogy a bankok igen kreatívak voltak, amikor a könyvelésükből a veszteséget okozó tételeket el kellett tüntetni. A szakember egy korábbi interjúban úgy nyilatkozott: az így keletkezett lufi nyomán bekövetkezett a pénzügyi válság, s a kormányoknak kellett eltakarítaniuk a bankárok által hátrahagyott romokat. Most pedig a pénzvilág a kormányokat azért bírálja, ahogyan a romokat összeszedik, és a bankok azt követelik tőlük: a béreket csökkentsék, de hagyják meg a bankárok juttatásait.